
KRÓNIKA

JEGYZŐKÖNYV

A Híd Irodalmi Díjnak a Híd Szerkesztő Tanácsa által kinevezett bizottsága (*Fehér Ferenc, Kopeczky László, Szeli István, Tolnai Ottó és Vajda Gábor*, elnök) 1978. április 3-án megtartott ülésén megvizsgálta a jugoszláviai magyar írók 1977. jan. 1-től 1977. dec. 31-ig megjelent műveit (*Bálint Béla*: Nyomtalan; *Bányaai János*: Könyv és kritika II.; *Bori Imre*: Szövegtelmezések; *Bosnyák István*: Ember a forradalomban — Ember a soron kívül; *Bosnyák István*: Ellenversek, ethoszok; *Burány Béla*: Hallották-e hírét?; *Burány Nándor*: Kamanci Balázs; *Dudás Károly*: Szakadó; *Gajdos Tibor*: Képzőművészeti élet Szabadkán a két háború között; *Gion Nándor*: A kárókatónak még nem jöttek vissza; *Gulyás József*: A tenger küszöbén; *Herceg János*: Embersor; *Jung Károly*: Ami nincs; *Kovács Nándor*: Fölöttünk az ég; *Pap József*: Hűség — Vernost; *Petkovics Kálmán*: A mostoha barázda; *Pintér Lajos*: Bolondkocsi; *Sziveri János*: Szabadgyakorlatok; *Szomi Pál*: Őszi-rózsa; *Szűgyi Zoltán*: Hangosan és csendesén; *Urbán János*: Kőposta).

A bizottság egyhangúlag úgy döntött, hogy az 1977. évi Híd Irodalmi Díjat *Herceg János*nak ítéli oda, *Embersor* című művéért. Megállapította, hogy az írónak e legújabb könyve alkotói meglátással, dokumentáló erővel szól napjaink vajdasági tájairól és emberi sorsairól. A mű igényben is, megvalósításban is odasorolható az elbeszélő és regényíró eddigi életművéhez. Az *Embersor* sajátos értéke, hogy valóságirodalmunknak ebben az örvendetesen kiteljesedő műfajában ezúttal irodalmunk egyik nagy egyénisége szólal meg.

Újvidék, 1978. ápr. 3.

A bíráló bizottság:

Fehér Ferenc, s. k., Kopeczky László
s. k., Szeli István s. k., Tolnai Ottó
s. k., Vajda Gábor s. k.